

[Niels Frederiksen.]

Stand til at faa Byggegrunde og opføre Hjem paa disse paa de bedste og rimeligste Betingelser, som overhovedet hidtil er budt i dansk Lovgivning. Derfor forekommer det mig, at det er værd at lægge Mærke til, at vi her tager Hensyn til baade denne og hin Samfundsklasse.

Det forekommer mig, at der er en Uriemlighed i, at en Haandværker eller en Arbejdsmand ude i Landkommunerne eller i Byerne, som gør, hvad han kan for at faa et Hjem, der er hans, saaledes at han ikke skal leje sig ind hos fremmede, er udelukket fra at faa den Haandsrækning til Grunds Erhvervelse og Bygningers Opførelse, som Statshusmanden kan faa efter den hidtil gældende Lovgivning.

Jeg for mit Vedkommende drister mig til at sige, at jeg ser med lige saa stor Velvillie paa den Udstykning, der foregaar ad privat Vej uden Statens Støtte, fordi den socialt bibringer vort Samfund den samme Nyttetvirkning, og nødvendig vil være med til at lægge nogen som helst Hindring i Vejen for denne. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Olufson, at der er jo ikke Tale om, at man ved at give Tilskud til Jords Erhvervelse til Oprettelse af mindre Gaarde eller Bolssteder uden Statslaan giver et Tilskud til den, der opretter Hjemmet, men man giver en Haandsrækning til den Kommunalbestyrelse, der i Skatteydernes og Kommunens velforstaaede Interesse som Helhed ønsker at give sit Bidrag til, at der paa dette eller hint Hjem kan rejse sig et nyt Landbrug som Virkefelt for de unge Mennesker, der indenfor Kommunens Omraade ellers forgesves maatte spejde efter at faa. Anvendelse for den Arbejdskraft og den Uddannelse, de har erhvervet sig i deres Ungdoms Aar.

Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang henstille til den højtærede Landbrugsminister og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet at overveje, hvordan man alligevel er i Stand til ved Hjælp af det foreliggende Forslag at sætte ind midtvejs mellem de to stærkt fremhævede principielle Anskuelser — der, hvis de stadig mødes i Kamp her i Tinget, fører til det Resultat, at der intet sker —, og at man prøver paa at samles i et praktisk Arbejde for at faa Udstykningen i Gang paa et sundt og forsvarligt økonomisk Grundlag.

Rahbek: Jeg skal om de to Lovforslag, der er forelagt af det socialdemokratiske Parti, Forslagene Nr. 49 og 50, fremsætte nogle Bemærkninger. Jeg giver den ærede

Ordfører for disse Ret i, at det er gamle Kendinge, da de i alt væsentligt er af samme Form og Indhold som de to Forslag, der blev forelagt og vedtaget her i dette høje Ting i Samlingen 1925—26, og vor Stilling til dem er ikke ændret siden da. Vi mener ikke, at der foreligger nogen Nødvendighed eller Rimelighed for at gaa til Ekspropriationer, og da slet ikke for Tiden, hvor der jo er langt større Tilbud paa Jord, end der er Efterspørgsel, og hvorfor skal man saa absolut tage Jorden fra dem, der nødigst vil af med den? Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa, men jeg vil gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger til § 11 i Forslaget om Erhvervelse af Jord.

§ 11 indeholder Betingelserne for at komme i Betragtning ved Tildeling af Statslaan. Efter Forslaget her, som for øvrigt indeholder den samme Bestemmelse, som fandtes i det Lovforslag, der blev forelagt i 1926, skal det ikke være saaledes som nu, at vedkommende selv skal være i Besiddelse af den ene Tiendedel og altsaa nøjes med at faa de 9 Tiendedele udbetalt som Laan, men Socialdemokraterne foreslaar her, at vedkommende skal have hele Summen udbetalt; men endvidere den nye Bestemmelse, at der udover den fulde Laanestemmelse kan ydes et Etableringslaan paa indtil $\frac{1}{10}$ af Vurderingssummen for Jord og Bygninger.

Det vil altsaa sige, at saadan som Loven er nu, kan der kun faas $\frac{9}{10}$ af Laanværdien som Laan, men hvis dette Forslag bliver gennemført, kan der i alt faas $\frac{11}{10}$ som Laan. Jeg tror, det vil være uheldigt paa den Maade at svække Kravene til Laansøgerne og ikke mindst for deres egen Skyld. Det viser sig nemlig Gang paa Gang, at de, der gaar i Stykker, de, der ikke kan føre det igennem, netop er dem, der er set gennem Fingre med med Hensyn til de Kvalifikationer, man kræver af disse Laansøgere, og da ikke mindst med Hensyn til den Egenkapital, som Loven kræver de skal være i Besiddelse af. Det viser sig, at det er den Slags Folk, der gaar i Stykker, og det er jo uheldigt, ikke mindst for deres egen Skyld. Derfor tror jeg, det vil være uheldigt, hvis man yderligere svækker Kravene til den enkelte. Det, det gælder om, er at faa virkelig kvalificerede Ansøgere frem, saa tror jeg ogsaa, der er en Mulighed for, at de kan klare sig.

Vi mener altsaa ikke, der for Tiden er Grund til et nyt stort Fremstød paa dette Omraade, idet vi mener, at det er muligt paa Grundlag af gældende Lov at tilfredsstille den Efterspørgsel efter Jord, som